

На мою думку, особливото озна-
 кою цих іменників є їх лексичне
 значення. Якщо іменник другої групи
 "коза" має лише одне лексич-
 не значення, що називає тварину та є матеріаль-
 ного однини, то слово "душа" позначає нематеріальну
 однину і не є, як предмет, її мислю істотою.
 Слова "каша" та "віра" можуть мати обидва
 значення і як матеріальний предмет, каша, як
 страва, і "віра", як ім'я дівчини, так і переносне
 значення "віра", як стан душі та "каша", як
 незграбність, нерозбірливість (пр. каша в слові). Тому
 цією ознакою слова можна розділити так:

Каша, віра	Коза	Душа
Тора (пр. "тора пацу")	Лапа	Муза
Віра (пр. "віра в душі")	Нога	Піша
Рама (як для фото і як для обідньої)	Рука	Тора'
Сова (як про птаха про дитину)	Шука	Руда
Роса (як прр. злива)	Вода	Гора

Відрізняються в з колонці такі слова, як руда і
 піша, адже вони без будь-яких змін, крім імен-
 ників можуть виступати різними частинами мови.
 Піша - як дієслово (пши- (що робила?) піша);
 Руда - як прикметник.